

CREZUL

Simbolul de credință

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin prooroci.

Și întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului, ce va să fie. Amin.

Crezul sau **Simbolul de credință** este o rugăciune foarte veche care a fost alcătuită la două Sinoade Ecumenice în perioada de început a Bisericii Creștine. În anul 325 la Niceea și în anul 381 la Constantinopol au avut loc primele două Sinoade Ecumenice. Împărații sfinți Constantin cel Mare și Teodosie I cel Mare au adunat pe toți episcopii creștin-ortodocși din lume pentru a lua atitudine față de unele învățături greșite care au apărut în viața Bisericii.

Luminați de Duhul Sfânt, episcopii Bisericii au combătut arianismul și macedonianismul, două erezii care loveau puternic în învățătura despre Sfânta Treime. Sfinții Părinți ai Bisericii au reafirmat ceea ce se știa despre Persoanele Sfintei Treimi și anume că sunt veșnice, egale și de aceeași ființă.

A fost nevoie ca explicația să fie mai amănunțită și s-a născut Crezul care, pe lângă rugăciune, este o Mărturisire de credință. Deci, „Crez” vine de la credință. Cine rostește Crezul spune în ce crede și dă dovadă că are credință.

Orice creștin-ortodox trebuie să cunoască Crezul, pentru că e vorba de identitatea sa. Ar putea să zică cineva că e creștin și să nu știe Crezul? Nu! Crezul este buletinul de identitate al creștinului. Cu rugăciunea aceasta ne legitimăm că suntem creștini și mărturisim în ce credem. Crezul ne definește și ne personalizează.

În același timp suntem și urmași ai apostolilor prin rostirea Crezului, pentru că exclamăm adevăruri de credință, aranjate armonios, într-o ordine cronologică. Chiar dacă la început Mărturisirile de credință ale creștinilor erau foarte simple, de genul: „Cred în Dumnezeu”, „Cred în Iisus Hristos Mântuitorul”, „Cred că Maica Domnului e Născătoare de Dumnezeu”, acestea n-au fost decât înglobate într-o Mărturisire mai mare și îmbrăcate în cuvintele Sfintei Scripturi pentru a explica mai bine și a distruge învățăturile eretice care au apărut în primele secole ale creștinismului.

Descoperim în Crez învățătura despre Sfânta Treime și însușirile fiecărei Persoane Treimice, despre Biserică și însușirile ei, despre Botez, despre învierea morților și viața veșnică. Acestea sunt învățăturile de bază ale Bisericii.

Crezul este rostit solemn în cadrul Sfintei Liturghii de către toți credincioșii așezați în genunchi și de nași la Taina Sfântului Botez. În rugăciunile personale de fiecare zi avem datoria sfântă de a rosti și Crezul.

Pe lângă exemplul personal al fiecăruia, Crezul este cea mai potrivită expresie a identității creștine și cea mai fermă Mărturisire de Credință, la îndemâna oricărui om de a o învăța și de a-i învăța și pe alții.

Pr. prof. Justinian-Remus Cojocar